

REPUBLIKA HRVATSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B

Broj: I Kž-268/1995-6

R J E Š E N J E

Vrhovni sud Republike Hrvatske u Zagrebu u vijeću sastavljenom od sudaca Vrhovnog suda Ante Potrebece, kao predsjednika vijeća, te Katice Jelić, Ane Garačić, Neve Šibl i Vesne Vrbečić, kao članova vijeća i savjetnice Ileana Vinja, kao zapisničara, u kaznenom predmetu protiv otp. J.B. i dr., radi kaznenog djela iz čl. 122. OKZRH, odlučujući o žalbi državnog odvjetnika podnesenoj protiv presude Županijskog suda u Osijeku od 27. siječnja 1995. K-93/94-47, u sjednici održanoj 15. studenog 1995., saslušavši zamjenika državnog odvjetnika Republike Hrvatske B.P.

r i j e š i o j e:

I. U povodu žalbe državnog odvjetnika, po službenoj dužnosti, ukida se presuda suda prvog stupnja i predmet vraća tome sudu na ponovno suđenje.

II. Uslijed gornje odluke žalba državnog odvjetnika postala je bespredmetna.

O b r a z l o ž e n j e

Pobijanom presudom u odsutnosti oglašeni su krivim opt. J.B., B.S. i S.S., zbog kaznenog djela ratnog zločina protiv ratnih zarobljenika iz čl. 122. OKZRH, činjenično opisanog u izreci te presude, pa su temeljem tog zakonskog propisa osuđeni i to: J.B. na kaznu zatvora u trajanju od četrnaest godina, B.S. na kaznu zatvora u trajanju od dvanaest godina i S.S. na kaznu zatvora u trajanju od deset godina.

Po čl. 90. st. 4. ZKP optuženici su oslobođeni dužnosti plaćanja troškova kaznenog postupka, dok su oštećenici sa imovinsko-pravnim zahtjevom upućeni na parnicu.

Protiv te presude podnio je žalbu državni odvjetnik zbog odluke o kazni i predložio da se pobijana presuda preinači u odluci o kazni te osuđenike osudi na kaznu zatvora u duljem trajanju.

Državno odvjetništvo Republike Hrvatske predlaže da se žalba uvaži i postupi po

njenom prijedlogu.

Žalba je bespredmetna.

Ispitujući pobijanu presudu u povodu žalbe državnog odvjetnika, u smislu čl. 366. st. 1. ZKP, Vrhovni sud kao sud drugog stupnja, utvrdio je da je ostvarena aposlutno bitna povreda odredaba kaznenog postupka iz čl. 354. st. 1. toč. 11. ZKP, jer presuda nema razloge o odlučnim činjenicama ili su ti razlozi nedorečeni, a i izreka presude u jednom dijelu činjeničnog opisa je nerazumljiva.

Naime, opt. B.S. stavlja se na teret da je ratne zarobljenike nakon što su mučeni, razdvoio na dvije grupe te da je jednu grupu u kojoj se je nalazio i zarobljenik F.Č. poslao u T. i da se tim zarobljenicima gubi svaki trag, a odmah nakon toga u izreci je navedeno da je po naređenju opt. B.S. ubijen F.Č. Očito da je sud nekritički prihvatio izmjenjenu optužnicu po državnom odvjetniku, koji je naknadno dodao ove navode, pa nije jasno da li se ovom zarobljeniku gubi svaki trag ili se zna da je po naređenju opt. B.S. ubijen, a zbog čega je izreka nerazumljiva.

Pored toga, upravo na okolnost da je po naređenju opt. B.S. ubijen F.Č., obrazloženje pobijane presude ne sadrži razloge. Naime, nisu iznesene činjenice i dokazi na navedenu okolnost, a obrazloženje također ne sadrži kojim razlozima se sud prvog stupnja rukovodio prilikom rješavanja pitanja o stupnju kaznene odgovornosti svih optuženika, iako je dužan dati određene zaključke u tom pogledu za svakog posebno u okviru njegovog kriminalnog ponašanja.

Obrazloženje presude mora sadržavati razloge za svaki navod izreke i sud će prema čl. 347. st. 7. ZKP određeno i potpuno izložiti koje činjenice i iz kojih razloga uzima kao dokazane ili nedokazane dajući pri tome osobitu ocjenu vjerodostojnosti proturječnih dokaza.

U konkretnom slučaju na navedenu okolnost, naređenja ubojstva F.Č., iskazivao je u istrazi i na glavnoj raspravi svjedok S.Č., pa iako je svjedok iznio podatke za pravilno presuđenje, sud ne samo da ne analizira i ne ocjenjuje ovaj dokaz u tom pogledu nego ga u obrazloženju presude niti ne reproducira, pa nije jasno i određeno vidljivo iz kojih razloga ovu činjenicu uzima dokazanom, a to je odlučna činjenica, iako ne za opstojnost kaznenog djela, jer su utvrđenim ponašanjem optuženici opisanim u izreci i bez ove okolnosti, ostvarili sva bitna obilježja inkriminiranog kaznenog djela, ali svakako je to relevantna činjenica za opseg kaznene odgovornosti opt. B.S.

Prema tome, ne samo da izreka presude i obrazloženje nisu usklađeni, jer se ovom optuženiku izrekom stavlja na teret naređenje ubojstva F.Č., a u obrazloženju sud nije izložio iz kojih razloga ovu činjenicu uzima dokazanom, nego istovremeno nije utvrđena niti relevantna činjenica za odluku o kazni za ovog optuženika.

Međutim, nije jasno i zbog čega je sud u konkretnom slučaju osudio optuženike na različite kazne zatvora s obzirom na vremensko trajanje. Izricanje kaznene sankcije krajnji je cilj kaznenog postupka i sredstvo za postizanje svrhe kažnjavanja predviđene zakonom, zbog toga činjenice o kojima ovisi odluka o kazni spadaju u odlučne činjenice koje je sud dužan utvrditi s istim stupnjem izvjesnosti kao i činjenice od kojih ovisi odluka o krivnji i pravnoj oznaci djela i dakako u obrazloženju presude određeno navesti iz kojih razloga smatra svaku od tih činjenica utvrđenom. Kako sud nije obrazložio zbog čega je izrekao optuženicima kazne zatvora u različitom trajanju, a uz podjednaku kriminalnu količinu, to se nije moglo

ispitati pobijanu presudu na navode žalbe državnog odvjetnika u pogledu visine izrečene kazne, a na što se upravo žalba i odnosi.

Radi izostanka navedenih razloga, ostvarena je apsolutno bitna povreda odredaba kaznenog postupka, a zbog čega je pobijanu presudu valjalo ukinuti te predmet vratiti sudu prvog stupnja na ponovno suđenje.

U ponovljenom postupku sud će ispraviti nedostatke na koje je upozoren ovim rješenjem, ponovno preslušati svjedoke, naročito na navedenu okolnost, te utvrditi pravno relevantno činjenično stanje na kojem će temeljiti novu odluku valjano obrazloženu u skladu s čl. 347. ZKP.

U Zagrebu, 15. studenog 1995.

Zapisničar:
Ileana Vinja, v.r.

Predsjednik vijeća:
Ante Potrebica, v.r.